

Örnek, Sedat Veyis 1949 “Park”, *Sivas Hakikat Gazetesi*, 3 Temmuz, Sayı 125, 3.

P A R K

Belediye parkı diyor lar. Eskiden beldiyenin parkı, tam belediyenin karşısında idi. Benim hatırladığım zamanda park; çok haraptı. Komşu apartımanların kısa antolojülü, çikolata renkli çocuklarından başka hemen hemen kimse gelmezdi oturmaya.

Çiçekleri kurumuş, gül ağaçları kurumuş, havuzu kurumuştı! Fakat çikolata renkli çocuklar buna çok memnundular. Çünkü park, bu haliyle kovboyculuk oynamaya çok müsaitti. Hepsi lastik gibi çevikti bu çocuklar! Birbirlerine yumruklar sallarlardı, tahta tabancalarıyla, küfür çıkmamış ağızlarından "Bom," diye ateş ederlerdi. Ben onları hayran hayran seyredirdim. "Komen. Komen," demesini nede güzel becerirlerdi. Ufak çapta yaraştıkları bir Arizona, Bir Teksas havası içinde kendilerini kaybederler, adeta başka bir iklimde yaşarlardı.

Benin anlatmak istediğim bu park değil. Park dedimmi insanın aklına ilk evvela ağaç gelir, çiçek gelir, havuz gelir, randevu gelir, başıboşluk, şissizlik, şekerleme yapmak gelir. Size söz açacağım bu parkta saydıklarımın hepside mevcut. Parkın çiçekleri herkesin bildiklerinden. Akasyaları, yapraklarını hizmetçi kızlar misali tepesinde toplamıştır. Kurşuni, açık yeşilimsi kanepelerinde çakı ile kasılmış isimler, tarihler, dokuz ve üç taş çizgileri muhakkak birer mana taşırlar. Diyebilirimki, parkların

en çilekâr eşyası kanepelerdir. Herkesin kahrını çeker. Bu parkın havuzu

Y A Z I N
Sedat Veyis ÖRNEK

pistir. İşte buna çok kızırım. Havuz bu bel! Balık olmalı balık! Ama ne gezer. Olsa bile bu havuzda balık yaşamazki. Balık yaşamak ister ama, şu çocuklar yaşatmazlar. Havuzun içinde her şey var İzmiritler, gazoz kapakları, delikli bir kuruşlar, cigara, kiprit kutuları.... Çocuklar, çocukluktan çıkmış adamlar ayaklarını yıkarlar, balgamlarını atarlar havuza.

Parka huzur ve serinlik saat beş sıralarında gelir. Bu saatta cadde den ellerinde sefer tasları, yüzlerinde yorgunluk taşıyan işçiler geçer. Boyalı, japone kollu kadınlar geçer. Bu sırada herkes kanepelerine caddeye bakar şekilde oturmuşlardır.

Bu parkın müdavimlerinden tanıdığım dört kişi vardırki, hep hayat pahalılığından, siyasetten, eski hatıralarından bahsederler. Birisinin kolu çolaktır.

Kolu çolak olan ekseri Köroğlu gazetesi okur. Heceliye iri, patlak gözlerini açar. Sonra hep beraber tefsir ederler. Bazan münakaşa ettikleride olur. Hem kanepelerede mindere oturur gibi kurulurlar. Pasa cigara içerler. Bir kere olsun dondurma yediklerini, şurup içtiklerini görmedim. Dondurma dedimde

aklıma geldi. Dondurma satan çocuklar, nefeslerinin en güzelini, en kör pesini bu parkta sarfederler Martrlar gibi çrğlık atarlar. Çok arsızdırlar. Kovarsın gene gelirler. Ta kulağının dibinde bağırlarlar.

—Gitulan! İşte gözümüz görüyor. Ne bağıryorsun dersin. Tınlamazlar bile. Akşama kadar kaç tane satarlar, kaç kuruş alırlar bilinmez. Ustaları artan dondurmadan verirmi dersiniz bu çocuklara?.. Şu gördüğümüz bir ilkmektep taleb esidir. Etilerin tarihini soran bilir. Atılayı bilir. Altı kere yedinin 42 ettiği bilir. Fakat cigara içmesinde bilir' küfretmesini del! Gece yarısı evine korkmadan gidebilir. Kendinden büyüğüne çok kızarsa:

—Bas ualan mayi der. Gözüm çıksın der.

Park gece daha kala balık olur. Ailede gelir. Parkın ışığı kafi gelmez ki oturanların yüzleri karanlıkta kalır. Elleri arkalarında, fikirleri karanlık insanlar şöyle erkek erkek gezerler. Koyunlarında muhakkak Erzincan pıçakları vardır. Ellerindeki sarı kehribar tesbihlerin şakırtısını uzaktan işitebilirsiniz.

Komşu bahçede çalınan plaklar bedavadan dinlenir. Çayırlara yatmak yasak olduğu halde bal gibi yatarlar. Mümin emminin kulakları çınlasın. Mümin emmi parkın hem bekçisi hemde bahçıvanıdır. Çiçekleri sevmemi bilmem. Fakat çiçekleri koparanlara, çayırlara yatanlara çok kızar.

—Abe patavatsız. Çayırlara yatmak yasaktır. Ne yatarsın der. Der ama onlar yine bildiklerini işlerle.

Bir Eylül akşamı en güzel hayalimi kurduğum bu parka, bütün sırlarımı dökmüştüm. Eğer sırlarımı saklayıp başkasına söylediyse, oh olsun kışları takındığı perişan vaziyetine.

GAZETELER ARASINDA

YENİSABAH: İstanbul halkı artık sinemalara gidemeyecek.

HAKİKAT: Sivas'a teşrif buyursunlar.

CUMHURİYET: Doğuya sıhhi yardım.

HAKİKAT: Orta'ya bir şey yok mu?

ZAFER: Bayar kuyvetli ve kararlı konuştu.

HAKİKAT: Adamına göre

AKŞAM: Motosiklet ile Dünya turu

ŞİŞAN AKORD